

<http://www.luju.ro/coalitia-avocailor-toni-neacsu-si-alti-41-de-avocati-ii-cer-presedintelui-csm-bogdan-mateescu-sesizarea-ccr-cu-un-conflict-juridic-de-natura-constitucionala-generat-de-faptul-ca-a-parlamentul-nu-a-respectat-decizii-ale-ccr-legislativul-nu-a-introdus-in-leg>

COALITIA AVOCATILOR – Toni Neacsu si alti 51 de avocati ii cer presedintelui CSM Bogdan Mateescu sesizarea CCR cu un conflict juridic de natura constitutionala generat de faptul ca Parlamentul nu a respectat decizii ale CCR. Legislativul nu a introdus in Legea 55/2020 posibilitatea ca romanii sa conteste in instanta actele starii de alerta si sa obtina solutia definitiva intr-un termen rezonabil, inainte ca Guvernul sa emita o noua HG de prelungire a starii de alerta (Memoriul)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 21.10.2021 21:03

Presedintele Consiliului Superior al Magistraturii, Bogdan Mateescu (foto 2), are ocazia ca macar acum, in ultimele luni de mandat, sa-si spele pacatele, legandu-si numele de o actiune benefica pentru toti romanii.

Joi, 21 octombrie 2021, cincizeci si doi de avocati – printre care **Adrian Toni Neacsu (foto 1)**, Elena Radu, Mikolt Kapcza, Gabriel Marin, Silva Uscoy, Cosmina Cerva, Corina Sacrieru si Dan Chitic – i-au trimis judecatorului Mateescu un memoriu prin care ii solicita sa sesizeze Curtea Constitutionala a Romaniei cu un conflict juridic de natura constitutionala provocat de faptul ca Parlamentul refuza sa puna in aplicare mai multe decizii ale CCR.

Este vorba despre deciziile 392 si 416 din 2021, in care instanta de contencios constitutional ii impune

Legislativului sa introduca in Legea nr. 55/2020 (privind unele masuri pentru prevenirea si combaterea efectelor pandemiei de COVID-19) termene rezonabile, care sa nu depaseasca 30 de zile, in care romanii sa poata obtine din partea instantelor hotarari definitive (subliniem: definitive) in procesele in care ataca acte ale starii de alerta (hotarari de Guvern, ordine de ministri, hotarari de CNSU etc.). Altminteri, vedem cu totii cum degeaba o instanta anuleaza o HG de prelungire a starii de alerta, cata vreme Executivul emite alta hotarare, iar mascarada se prelungeste la nesfarsit.

Situatia este cu atat mai alarmanta, cu cat nici Legea nr. 55/2020, nici Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ nu le permit justitiabililor sa obtina din partea instantelor suspendarea actelor emise in contextul pandemiei pana la pronuntarea hotararii judecatoresti definitive, subliniaza cei 52 de avocati.

Concret, permitand sa continue starea de lucruri in care ne aflam, Parlamentul incalca trei drepturi din Constitutie: dreptul de acces la justitie, dreptul persoanei vatamate de o autoritate publica de a se indrepta impotriva acelei autoritati publice, precum si garantarea controlului judecatoresc al actelor administrative ale autoritatilor publice.

La randul lui, Parlamentul da dovada nu de neglijenta, ci de-a dreptul de rea-credinta, cata vreme are pe ordinea de zi mai multe proiecte de modificare a Legii 55/2020, insa niciunul in sensul celor dictate de Curtea Constitutionala in materie de celeritate a instantelor.

Redam principalele fragmente din memoriul celor 52 de avocati:

„Va rugam sa analizati posibilitatea sesizarii Curtii Constitutionale a Romaniei, in baza art. 146 lit. e) din legea fundamentala si art. 24 alin. 3 lit. f) din Legea nr. 317/2004, in vederea solutionarii conflictului juridic de natura constitutională dintre Parlamentul Romaniei, pe de o parte, si Autoritatea Judecatoreasca, respectiv instantele judecatoresti, pe de alta parte, conflict determinat de refuzul legiuitorului de a reglementa o procedura de judecata in materia actiunilor in contencios administrativ prevazute de Legea nr. 55/2020, asa cum vom arata in cele ce urmeaza.

Situatia factuala

In Monitorul Oficial nr. 688 din 12 iulie 2021 a fost publicata Decizia CCR nr. 392/08.06.2021 prin care a fost admisa exceptia de neconstitutionalitate si s-a constatat ca dispozitiile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele masuri pentru prevenirea si combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu referire la art. 42 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul National de Management al Situatiilor de Urgenta, precum si solutia legislativa din art. 72 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, potrivit careia dispozitiile acestei legi se completeaza cu reglementarile de drept comun aplicabile in materie in ceea ce priveste solutionarea actiunilor formulate impotriva hotararilor Guvernului prin care se instituie, se prelungeste sau se inceteaza starea de alerta, precum si a ordinelor si a instructiunilor prin care se stabileste aplicarea unor masuri pe durata starii de alerta, sunt neconstitutionale.

In considerente [par. 49] Curtea Constitutionala a aratat ca, in vederea inlaturarii viciului de neconstitutionalitate constatat si a asigurarii unei reglementari clare, ca sa garanteze in mod efectiv si eficient accesul la justitie al persoanelor ale caror drepturi sau interese au fost incalcate prin emiterea unor hotarari ale Guvernului, ordine sau instructiuni ale ministrilor pentru punerea in aplicare a unor masuri pe

durata starii de alerta, in temeiul Legii nr. 55/2020, legiuitorul este chemat sa reglementeze o procedura al carei continut sa fie usor identificabil, clar si previzibil sub aspectul consecintelor si care sa asigure posibilitatea solutionarii cauzelor in regim de urgenta, intr-un termen foarte scurt, astfel incat hotararile pronuntate sa fie apte sa inlature in mod concret si eficient consecintele actelor administrative atacate, in perioada in care acestea produc efecte.

Decizia nr. 392/2021 a fost intarita prin Decizia nr. 416 din 10 iunie 2021 (publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 814 din 25 august 2021), prin care s-a retinut ca viciul de neconstitucionalitate circumscris inexistentei unei cai de atac efective in ceea ce priveste contestarea hotararilor Guvernului prin care se instituie, se prelungeste sau inceteaza starea de alerta si a actelor subsecvente a fost sanctionat prin pronuntarea primei decizii si s-a aratat [paragraful 63] ca "reglementarea concreta a elementelor care determina efectivitatea accesului la justitie in cazul contestarii hotararilor Guvernului prin care se instituie, se prelungeste sau inceteaza starea de alerta si a actelor subsecvente reprezinta o obligatie pozitiva ce intra in competenta legiuitorului, acesta fiind obligat sa intervina prin adoptarea unui cadru legislativ, care sa respecte principiul proportionalitatii restrangerii exercitiului unor drepturi sau libertati fundamentale."

In rezumat, in cele doua decizii Curtea Constitutionala a retinut ca in cazul atacarii in justitie a actelor administrative normative emise in temeiul Legii nr. 55/2020, asigurarea unui acces efectiv la instanta s-ar realiza doar in masura in care hotararea pronuntata de instanta de judecata ar determina, odata cu constatarea nelegalitatii actului administrativ atacat, inlaturarea efectelor acestuia si a consecintelor sale, in termenul de aplicabilitate al acestor acte administrative (respectiv maxim 30 de zile), ca nici Legea nr. 55/2020, si nici Legea nr. 554/2004 nu cuprind dispozitii procedurale care sa garanteze solutionarea cauzelor care au ca obiect actele administrative normative emise in temeiul Legii nr. 55/2020 intr-un termen scurt, care sa asigure un drept efectiv de acces la instanta, iar suspendarea executarii acestor acte administrative normative pana la solutionarea de urgenta a recursului, nu este posibila (ca urmare a dispozitiilor Legii nr. 554/2004), astfel incat aplicarea procedurii de judecata reglementata de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 face imposibila pronuntarea unei hotarari intr-un termen mai scurt de 30 de zile, iar efectele acestei hotarari nu sunt apte sa inlature in mod concret consecintele actelor administrative emise in temeiul Legii nr. 55/2020.

Curtea Constitutionala a retinut ca prin nereglementarea unei proceduri de urgenta se incalca dispozitiile constitutionale ale art. 21, art. 52 si art. 126 alin. (6), respectiv dreptul de acces la justitie, dreptul persoanei vatamate de o autoritate publica si garantarea controlului judecatoresc al actelor administrative ale autoritatilor publice.

Se poate observa ca prin cele doua decizii s-au statuat de catre CCR urmatoarele aspecte:

- actele administrative normative emise in temeiul Legii nr. 55/2020 pot fi atacate in fata instantei de contencios administrativ, in temeiul art. 52, al art. 126 alin. (6) din Constitutia Romaniei si al dispozitiilor continute in legea speciala in materie, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004;

- art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 inlatura expres de la aplicare Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 ca act normativ aplicabil in materia contestarii actelor administrative normative emise in temeiul Legii nr. 55/2020, fara ca Legea nr. 55/2020 sa contina o alta norma expresa care sa instituie o procedura speciala de contestare, ceea ce are drept consecinta practica sustragerea de la controlul judecatoresc a acestor acte administrative;

- in cazul atacarii in justitie a actelor administrative normative emise in temeiul Legii nr. 55/2020, asigurarea unui acces efectiv la instanta s-ar realiza doar in masura in care hotararea pronuntata de instanta de judecata ar determina, odata cu constatarea nelegalitatii actului administrativ atacat, inlaturarea efectelor acestuia si a consecintelor sale, in termenul de aplicabilitate al acestor acte administrative;

- nici Legea nr. 55/2020, si nici Legea nr. 554/2004 nu cuprind dispozitii procedurale care sa garanteze

solutionarea cauzelor care au ca obiect actele administrative normative emise in temeiul Legii nr. 55/2020 intr-un termen scurt, care sa asigure un drept efectiv de acces la instanta, iar suspendarea executarii acestor acte administrative normative pana la solutionarea de urgenta a recursului, nu este posibila (ca urmare a dispozitiilor Legii nr. 554/2004).

- aplicarea procedurii de judecata reglementate de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 ar face imposibila pronuntarea unei hotarari intr-un termen mai scurt de 30 de zile, astfel incat efectele acestei hotarari nu ar fi apte sa inlature in mod concret consecintele actelor administrative emise in temeiul Legii nr.55/2020;

- Legea nr. 55/2020 nu garanteaza cetatenilor dreptul de acces efectiv la instanta;

- pentru asigurarea unei reglementari clare, ca sa garanteze in mod efectiv si eficient accesul la justitie al persoanelor ale caror drepturi sau interese au fost incalcate prin emiterea de acte administrative normative in temeiul Legii nr. 55/2020, Parlamentul trebuie sa reglementeze o procedura al carei continut sa fie usor identificabil, clar si previzibil sub aspectul consecintelor si care sa asigure posibilitatea solutionarii cauzelor in regim de urgenta, intr-un termen foarte scurt, astfel incat hotararile pronuntate sa fie apte sa inlature in mod concret si eficient consecintele actelor administrative atacate, in perioada in care acestea produc efecte.

Ulterior datei de 12 iulie 2021, in Parlamentul Romaniei nu s-a inregistrat nicio initiativa legislativa de modificare a Legii nr. 55/2020 in sensul solicitat de Curtea Constitutionala, respectiv de introducere a unei proceduri de judecata care sa garanteze existenta unei cai de atac efective in ceea ce priveste contestarea hotararilor Guvernului prin care se instituie, se prelungeste sau inceteaza starea de alerta si a actelor subsecvente. Omisiunea este una intentionata, intrucat la Camera Deputatilor si Senat s-au inregistrat ulterior acestei date alte proiecte sau propuneri legislative avand ca obiect tocmai modificarea Legii nr. 55/2020 (Senat – L154/2021, L171/2021, L335/2021, L448/2021, Camera Deputatilor – PL-x 327/14.09.2021, PI-x 393/27.09.2021). De asemenea, potrivit regulamentelor proprii de organizare si functionare, in ambele camere exista Comisia pentru constitutionalitate, al carui obiect principal de activitate il constituie tocmai punerea de acord a prevederilor declarate neconstitutionale de catre Curtea Constitutionala cu dispozitiile Constitutiei Romaniei.

Ca urmare a omisiunii Parlamentului, instantele de contencios administrativ sunt in imposibilitate de a solutiona actiunile in anulare formulate potrivit art. 71, 72 din Legea 55/2000 in termenul de maximum 30 de zile in care actele administrative emise in starea de alerta sunt in vigoare, puterea judecatoreasca fiind practic blocata in rolul sau constitutional de a asigura controlul legalitatii actelor administrative.

Desi instantele de judecata au incercat inclusiv folosirea procedurii ordonantei presedintiale, cea mai rapida procedura prevazuta de Codul de procedura civila, in practica nu exista nici macar o hotarare judecatoreasca definitiva pronuntata in intervalul de 30 de zile, iar termenele de judecata acordate in zecile de dosare cu care au fost investite sunt de ordinul lunilor de zile. (...)

Admisibilitatea conflictului juridic de natura constitutională (...)

C. Natura constitutională a conflictului

Conflictul ce ar urma să fie dedus, spre soluționare, Curții Constitutionale vizează în mod cert conținutul și întinderea atribuțiilor constitutionale ale autorităților publice aflate în conflict și rezolvarea unei situații juridice conflictuale a cărei naștere rezidă în mod direct în textul Constituției.

Astfel, în jurisprudența sa evolutivă, dezvoltată în privința competenței ce i-a fost atribuită prin art. 146 lit. e) din Constituție, instanța de contencios constituțional a stabilit conținutul noțiunii de „conflict juridic de natură constituțională” dintre autoritățile publice, pentru că, mai apoi, să examineze situația litigioasă dedusă judecării prin raportare la cadrul astfel fixat.

Potrivit jurisprudenței Curții Constitutionale, conflictul juridic de natură constituțională presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate ori mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței ori în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor (Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005).

Totodată, conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale (Decizia nr. 97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie 2008).

Mai mult, Curtea a statuat că textul art. 146 lit. e) din Constituție „stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea” (Decizia nr. 270 din 10 martie 2008).

Prin urmare, potrivit jurisprudentei Curtii, conflictele juridice de natura constitutionala „nu se limiteaza numai la conflictele de competenta, pozitive sau negative, care ar putea crea blocaje institutionale, ci vizeaza orice situatii juridice conflictuale a caror nastere rezida in mod direct in textul Constitutiei” (a se vedea Decizia Curtii Constitutionale nr. 901 din 17 iunie 2009, Decizia nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 818 din 7 decembrie 2010, Decizia nr. 108 din 5 martie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014, sau Decizia nr. 285 din 21 mai 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 478 din 28 iunie 2014).

Totodata, in jurisprudenta sa, Curtea a constatat ca regula in ceea ce priveste angajarea competentei Curtii Constitutionale este aceea ca, in masura in care exista mecanisme prin care autoritatile publice sa se autoregleze prin actiunea lor directa si nemijlocita, rolul Curtii Constitutionale devine unul subsidiar (Decizia nr. 417 din 3 iulie 2019, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 825 din 10 octombrie 2019, par. 107).

Conditia esentiala, sine qua non, este aceea ca, situatia conflictuala ori, dupa caz, conflictele de competenta, negative sau pozitive, care ar putea crea blocaje, sa rezide in mod direct in textul Constitutiei.

Totodata, „Pentru a decide cu privire la existenta sau nu a conflictului, Curtea trebuie in prealabil sa determine cadrul si limitele competentelor constitutionale si legale ale autoritatilor aflate in conflict, pe de o parte, si sa stabileasca starea de fapt, respectiv sa deceleze in functie de datele concrete ale spetei acea conduita (acte, fapte, actiuni, inactiuni) care a constituit sau nu sursa conflictului, pe de alta parte. Cu alte cuvinte, in solutionarea cererilor privind conflictele juridice de natura constitutionala, un rol decisiv in pronuntarea solutiei il are situatia factuala, a carei judicioasa determinare constituie premisa analizei efectuate de Curtea Constitutionala. In exercitarea acestei atributii, Curtea nu face un control abstract al constitutionalitatii conduitei autoritatilor publice implicate in conflict, ci ea decide asupra unui conflict concret, generat de un anumit act/fapt/actiune/inactiune, conflict pe care are obligatia de a-l solutiona, sanctionand abaterea de la normele constitutionale”. (par. 69 decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, M. of. nr. 181 din 14 martie 2017)

In cauza, situatia conflictuala dintre autoritati este una nascuta si actuala, datorita actelor concrete deja efectuate de catre acestea, respectiv omisiunea Parlamentului de a-si indeplini obligatia constitutionala si functionarea in continuare a justitiei de contencios administrativ in domeniul Legii nr. 55/2020 in absenta unei proceduri de judecata dedicate, care sa respecte garantiile constitutionale aratate in Decizia CCR nr. 392/08.06.2021. (mutatis mutandis decizia nr. 683 din 27 iunie 2012, M. of. nr. 479 din 12 iulie 2012).

D. Aspectele invocate vizeaza un conflict de competenta (pozitiv sau negativ) nascut intre autoritatile publice constitutionale, sau o situatie conflictuala a carei nastere rezida in mod direct din textul Constitutiei

Astfel, conflictul juridic de natura constitutionala rezida in mod direct din textul Constitutiei, respectiv din dispozitiile art. 1 alin (4) si (5), art. 52 alin. (1), art. 61 alin. (1) si art. 126 alin. (1), (2) si (6), ce prevad:

Articolul 1 Statul roman

(4) Statul se organizeaza potrivit principiului separatiei si echilibrului puterilor – legislativa, executiva si judecatoreasca – in cadrul democratiei constitutionale.

(5) In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie.

Articolul 52 Dreptul persoanei vatamate de o autoritate publica

(1) Persoana vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim, de o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea in termenul legal a unei cereri, este indreptatita sa obtina recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anulara actului si repararea pagubei.

Articolul 61 Rolul si structura

(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului roman si unica autoritate legiuitoare a tarii.

Articolul 126 Instantele judecatoresti

(1) Justitia se realizeaza prin Inalta Curte de Casatie si Justitie si prin celelalte instante judecatoresti stabilite de lege.

(2) Competenta instantelor judecatoresti si procedura de judecata sunt prevazute numai prin lege.

(6) Controlul judecatoresc al actelor administrative ale autoritatilor publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu exceptia celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum si a actelor de comandament cu caracter militar. Instantele de contencios administrativ sunt competente sa solutioneze cererile persoanelor vatamate prin ordonante sau, dupa caz, prin dispozitii din ordonante declarate neconstitutionale.

E. Conduita imputata reprezinta o problema de constitutionalitate prin ea insasi

Problema de drept ce trebuie dezlegata de Curtea Constitutionala vizeaza posibilitatea Parlamentului ca prin omisiune legislativa si nerespectarea conduitei prescrise pentru inlaturarea unui viciu de neconstitutionalitate a unei legi in vigoare sa afecteze regimul constitutional al unei alte puteri in stat, puterea judecatoreasca, respectiv sa-i inlature acesteia rolul constitutional de control judecatoresc al actelor administrative ale Guvernului si al altor autoritati publice.

Fiind in prezenta unor raporturi constitutionale intre Parlamentul Romaniei si autoritatea judecatoreasca, dezlegarea prezentei probleme litigioase nu intra in competenta altor autoritati si institutii publice, ci doar in competenta de solutionare a Curtii Constitutionale, in conformitate cu art. 146 lit. e) din Constitutie si in acord cu jurisprudenta constitutionala.

F. Existenta unui blocaj institutional

Prin refuzul Parlamentului Romaniei de a institui o procedura de judecata urgenta a actiunilor in anulare vizand actele administrative emise conform Legii nr. 55/2020 instantele de contencios administrativ sunt puse in imposibilitate totala si obiectiva de a functiona potrivit rolului lor constitutional, de a asigura accesul liber la justitie al cetateanului in mod eficient si efectiv si de a garanta anulara actelor administrative nelegale ale autoritatilor publice. Blocajul institutional este total si generalizat, neexistand nici macar o singura hotarare judecatoreasca definitiva pronuntata in mai putin de 30 de zile, perioada in care hotararile Guvernului privind starea de alerta sunt in vigoare. Insa Curtea Constitutionala, in deciziile precitate, a constatat ca nici Codul de procedura civila, nici Legea contenciosului administrativ, nici alte dispozitii procedurale nu garanteaza solutionarea cauzelor referitoare la actele administrative de declarare sau prelungire a starii de alerta intr-un termen scurt, care sa asigure un drept efectiv de acces la justitie.

De asemenea, instanțele de judecată și judecătorii nu au voie să creeze norme procedurale, potrivit art. 126 alin. 2 din Constituție și art. 3 din Legea nr. 304/2004 acestea neputând fi emise decât prin lege de către autoritatea legiuitoare (primară sau delegată). În sfârșit, nerespectarea de către judecători a normelor de procedură în vigoare constituie abatere disciplinară potrivit Legii nr. 303/2004.

Cu privire la existența conflictului juridic de natură constituțională

Aspectele constituționale ale înlăturării justiției sunt prevăzute de titlul III – Autorități publice, capitolul VI – Autoritatea judecătorească.

Sensul art. 124 alin. (1) din Constituție este acela că organele care înlătuiesc justiția și care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, sunt instanțele judecătorești, trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în sfera publică și în circuitul civil.

Dispoziția constituțională consacra principiul legalității actului de justiție și trebuie corelată cu prevederea art. 16 alin. (2) din Constituție care prevede că "Nimeni nu este mai presus de lege" și cu cea a art. 124 alin. (3) din Constituție, care prevede alte două principii constituționale: independența judecătorului și supunerea lui numai legii.

Aceste dispoziții guvernează activitatea instanțelor judecătorești și fixează poziția lor față de lege.

Este unanim acceptat că atribuțiile judecătorului implică identificarea normei incidente, analiza conținutului său și o necesară aplicare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit.

Astfel, în activitatea sa de interpretare a legii, judecătorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în acest domeniu.

De aceea, justiția este o funcție specifică sistemului autorităților publice, în virtutea căreia relațiile conflictuale se soluționează printr-o hotărâre judecătorească, irevocabilă, întemeiată pe un raționament juridic, care stabilește soluția judicioasă aplicabilă situației de fapt care a generat conflictul prin raportare la prevederile legale existente.

În considerarea acestor argumente, Constituția consacra principiul potrivit căruia "Justiția se înlătuiește în numele legii", eliminând orice altă sursă care ar putea constitui un temei al arbitrarului sau al nedreptății. Realizarea justiției nu poate fi un act subiectiv, pro causa, al judecătorului, ci unul obiectiv, imparțial, derivat din raportarea la lege a situației de fapt. Abaterea de la această rigoare constituțională – raportarea exclusivă la lege, bazată pe motive de subiectivitate, poate fi sancționată prin intermediul cailor de atac prevăzute de lege împotriva hotărârii judecătorești. (Decizia CCR nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 800 din 28.11.2012)

Judecătorii nu pot crea arbitrar norme de procedură pe care să le aplice în activitatea de judecată, ci sunt obligați să respecte procedurile judiciare în vigoare emise de legiuitor, întrucât ei nu realizează justiția în nume personal ci

in cadrul statului de drept organizat potrivit principiului separatiei si echilibrului puterilor – legislativa, executiva si judecatoreasca – in cadrul democratiei constitutionale (art. 1 alin. 4 din Constitutie).

In acest sens competenta crearii normelor de procedura este atribuita prin Constitutie in mod exclusiv legiuitorului, dispozitiile art. 3 din Legea nr. 304/2004 nefacand decat sa confirme acest lucru.

Cum parlamentul este unica autoritate legiuitoare, in anumite conditii putand delega aceasta atributie doar Guvernului, puterea judecatoreasca nu isi poate realiza functiile constitutionale decat daca acesta respecta principiul loialitatii fata de Constitutie si emite acele norme de procedura absolut necesare functionarii justitiei de contencios administrativ.

Or, asa cum Curtea Constitutionala deja a constatat, in cazul special al Legii nr. 55/2020, in cazul atacarii in justitie a hotararilor Guvernului, a ordinelor sau a instructiunilor ministrilor emise in vederea punerii in aplicare a unor masuri pe durata starii de alerta, asigurarea unui acces la justitie efectiv s-ar realiza doar in masura in care hotararea pronuntata de instanta de judecata ar determina, odata cu constatarea nelegalitatii actului administrativ atacat, inlaturarea efectelor acestuia si a consecintelor sale.

Or, aceste efecte ale hotararii judecatoresti nu ar putea fi obtinute decat in masura in care pronuntarea acesteia ar avea loc in termenul de aplicabilitate al acestor acte administrative, care este de cel mult 30 de zile de la intrarea lor in vigoare, asa cum reiese din dispozitiile art. 3 alin. (1) si (2) si ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020. Aplicarea procedurii de judecata reglementate de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 face imposibila pronuntarea unei hotarari intr-un termen mai scurt de 30 de zile, astfel incat efectele acestei hotarari nu sunt apte sa inlature in mod concret consecintele actelor administrative emise in temeiul Legii nr. 55/2020, puterea judecatoreasca fiind blocata in exercitarea rolului sau de control al legalitatii actelor Guvernului.

Mai mult, Parlamentului European a adoptat Rezolutia din 13 noiembrie 2020 referitoare la impactul masurilor privind COVID-19 asupra democratiei, statului de drept si drepturilor fundamentale (2020/2790(RSP) potrivit careia in urma analizei situatiei aparute in statele membre ale Uniunii Europene s-a constatat ca sub pretextul implementarii de masuri pentru combaterea pandemiei COVID-19 au fost afectate democratia, statul de drept si drepturile fundamentale, fiind necesar a se verifica de catre instantele de judecata cu celeritate si in mod prioritar aceste incalcare ale drepturilor si libertatilor fundamentale, mai ales in contextul in care ele afecteaza toti cetatenii Romaniei.

Concluzie

In considerarea argumentelor de mai sus si avand in vedere rolul Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independentei justitiei, in urma analizelor si evaluarilor pe care urmeaza sa le faceti de la nivelul institutiei, va rugam sa analizati posibilitatea sesizarii Curtii Constitutionale a Romaniei, in baza art. 146 lit. e) din legea fundamentala si art. 24 alin. 3 lit. f) din Legea nr. 317/2004, in vederea solutionarii conflictului juridic de natura constitutionala dintre Parlamentul Romaniei, pe de o parte, si Autoritatea Judecatoreasca, respectiv instantele judecatoresti, pe de alta parte, conflict determinat de refuzul legiuitorului de a reglementa o procedura de judecata in materia actiunilor in contencios administrativ prevazute de Legea nr. 55/2020”.

[* Cititi aici intregul memoriu](#)

